

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Capvt XLIX. Honorius III. a Bononiensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

communicatum anathematizasse propter horrendum, & immane scelus capiendi, detinendique ipsum Pontificem, ut explicant Turrianus pro epist. Clement. lib. 8. cap. 36. Covar. in cap. alma, 1. part. §. 8. num. 6. Balboa in cap. 10. de judic. num. 42. Etiam opponi solet textus in cap. illud, de clericis excom. ibi: Non crediderat quod monitione præmissa, &c. Ex quibus deducitur, excommunicationem

absque monitione ritè prolatam fuisse. Ergo etiam monitione non præmissâ excommunicatio refertur. Pro cuius difficultatis solutione dicendum est, in eo textu non agi de hac monitione præmittenda ante excommunicationem, sed demotione quam facere tenetur quilibet judex delegatus ante exercitium sua jurisdictionis, de qua egi in cap. cum in jure peritus de offic. deleg.

CAPUT XLI X.

Honorius III. ^a Bononiensis Episcopo.¹

Noverit fraternitas tua, quod nos in Basilica Principis Apostolorum, præsente Reverendissimo in Christo filio nostro Illustri Romanorum Imperatore, & semper Augusto in celebratione Missarum, postquam capiti suo imposuimus Imperii diadema, de consensu fratrum nostrorum, accensis ^b candelis excommunicavimus ex parte Dei omnipotentis, auctoritate quoque Apostolorum Petri & Pauli, & nostra omnes haereticos utriusque sexus, quounque nomine censentur, & fautores, receptatores, & defensores eorum, necon & qui de cætero servari fecerint & statuta edita, & consuetudines, vel potius abusiones introductas contra Ecclesiæ libertatem; & nisi ea de d capituloibus infra duos & menses post hujus publicationem sententia, fecerint amoveri. Item excommunicavimus statutarios, scriptores statutorum ipsorum, necon Porestatos, Consules, & Rectores, & Consiliarios locorum, ubi de cætero hujusmodi statuta, vel consuetudines editæ fuerint, vel servatae, necon & illos, qui secundum ea capitularia præsumperint, judicare, vel in publicam formam scribere judicata.

NOTÆ.

1. ^a Bononiensi.] Ita etiam legitur in quinta collectione, sub hoc tit. de constit. cap. 2. ex qua collectione restituo integrum textus. In præsenti scribit Honorius Henrico Episcopo Bononiensi, nam cum ejus tempore Bononienses, Narnientes, Spoletani, & Ferrarenses, assumpto vexillo liberatis contra Ecclesiam Romanam, & libertatem Ecclesiasticam varia statuta fecissent, ut refert Anonymus in vita Gregorij XI. ideo præsenter edidit constitutionem Honorius III. ut ea cassaret, & Fridericus Imperator statim ac coronatus fuit libertates Ecclesiæ restituit: quod privilegium refer Ughellius tom. 2. Italia sacra, in serio Psalmum Ecclesie Bononiensis: & ipso die inaugurationis sua anno 1220. constitutionem edidit, que exrat in authent. cassu, Cod. de sacro, Ecclesie. & in quinta compilatione, sub tit. de constit. quā Fridericus irrita esse jubet omnia statuta & consuetudines introductas contra Ecclesiæ libertatem. Ex qua constitutione lucem accipit præsens textus, ut jam notavit Petrus Marcha lib. 2. concord. cap. 11. numer. 7.
2. ^b Candelis accensis. Iuxta solennitatem, qua adhiberi solet in pronunciatione anathematis, de qua in c. non debent 11. quest. 3. & in Concil. Lemovic. 2. quā usi fuerunt Innocentius IV. adversus Imperatorem Fridericum II. & in Concil. Lugdun. 4. & antea Alexander III. cum ageretur de pace inter ipsum, & Fridericum Oenobarbum, ut

refertur in chron. Romualdi Salernitani, ibi: Papa excommunicavit eos, qui pacem infringebant; & si cut he candelæ extinguntur, sic eorum animæ aeterna visionis lumine priventur: cumque candole essent projectæ de manibus, Imperator alta voce cum alitu, fiat exclamavit. Plura de hoc ritu adducit Theophilus tom. 14. de literis monit. lib. 2.

c Statuta.] Similiter etiam de statutis à Pisaniis editis scribit Honorius in cap. gravem, hoc tit. & latè de his statutis egi in cap. Ecclesia, de constit.

d Capitularibus.] Capitulare est collectio capitulorum, qualis illa Antiquissima est; & canones, ac leges appellati solent capitula. Lopus Ferrarensis epist. 42. Canones eosdem sive ut vos vocatis, capitula. Hadrianus Pontifex ad Carolum Magnum epist. 3. Inter quæ edidit nobis capitulare adversum Synodum, que pro sacrarum Imaginum creatione in Nicana acta est. Illustrat Gerard. Vossius lib. 3. de virtutis serm. cap. 3. Eriam capitulare dicitur liber civitatis, in quo decreta, statuta, & consuetudines inferuntur; quo modo in præsenti capitularia accipiuntur, ut notarunt Glosse in praesenti, Cironius in notis ad hunc textum.

e Duos menses.] Nam regulariter leges non obligant, nisi post promulgationem, & aliquod tempus elapsum, ut omnis ignorantia viteretur, cap. non magnopere 3. ne clerici vel monachi, cap. cum infirmitas 13. de penit. & remis. cap. 1. de confess. præbend. lib. 6. pluribus relatis illustrat Vela diff. 45. num. 47.

CAPUT